

at dette Kravs Berettigelse nægtes i en hel Række af Tilfælde, og det er det, som i det mindste efter den Maade, hvorpaa jeg læser og opfatter Lovforslaget, vil blive Folgen af det. I alle de Tilfælde, hvor en Opholds-kommune tillige er Næringskommune, vil den lige over for en Statteder, der tager midlertidigt skattepligtigt Ophold i en anden Kommune, være udelukket fra at gøre sin andelsberettigede Stilling som Næringskommune gældende; det vil den være i hvert Fald i alle de Tilfælde, hvor vedkommende skattepligtige ikke netop er tilflyttet den fremmede Kommune i Løbet af den første Maaned, eller, som der staar i § 7, „i Begyndelsen af Kalenderaaret“. Det maa vel erkendes, at det Tilfælde, jeg her omtaler, indbefattes under Hovedreglen i § 6, saaledes at det derefter kunde synes, som om Næringskommunens andelsberettigede Stilling var forbeholdt, men Næringskommunen affæres fra at gøre sin Ret gældende ved den Maade, hvorpaa Reglerne om Ansættelsen af den Indtægt, der hidhører fra Næringskommunen, er givne i Lovens § 7. Det vil den være affaaeren fra i alle andre Tilfælde end det, som jeg før nævned, hvor vedkommende skattepligtige er tilflyttet i Begyndelsen af Kalenderaaret. Det er en meget lidet retfærdig Ordning, og den er saa meget mindre retfærdig, som det vil være afhængigt af den tilfældige Omstændighed: paa hvilken Tid af Aaret den skattepligtige er tilflyttet den ny Kommune, om den vedkommende Næringskommune faar sin Andel af Skatten fuldt ud eller ikke. Jeg vil tillade mig indtrængende at henstille til det Udvalg, som formentlig bliver nedsat om denne Sag, at gøre dette Spørgsmaal til Genstand for en nøjere Overvejelse. Det er mig ikke klart, om det virkelig har været Meningen at udelukke Næringskommunens Ret i disse Tilfælde, men det er mig i hvert Fald klart, at den udelukkes ved den Maade, hvorpaa Loven her er affattet. Jeg vil i Forbindelse hermed berøre en anden Bestemmelse i § 7. Der indeholdes her en Regel, om, at der om Udfaldet af Ansættelsen af Indtægterne i Næringskommunen skal meddeles Opholdskommunen Underretning — som der staar — „seneft inden Udgangen af Marts Maaned“. Det er en Bestemmelse, som i alt Fald vil være ganske uigennemførlig her i Kjøbenhavn, alene af den Grund, at Loven af 1ste April 1887 giver næringsdrivende — og det er netop dem, der her er Spørgsmaal om — Ret til at vente med Angivelsen af Indtægten for det forløbne Aar indtil Udgangen af Marts Maaned, forudsat at de føre autoriserede Handelsbø-

ger. Naar de have en saadan Ret, er det en Selvfølge, at Ansættelsen af deres Skat ikke kan være tilendebragt samtidig. Men selv affet herfra stemmer den her omtalte Regel slet ikke med den Ordning, som her i Kjøbenhavn følger af Loven af 1887, hvorefter Skatteligningen først skal være tilendebragt i Slutningen af Maj Maaned. Hvis det er Meningen med denne Bestemmelse i § 7, at der skulde foretages en særskilt Ligning for den Indtægt, som hidrører fra Næringskommunen, saa vil jeg sige, at det vil blive et ganske overordentlig stort Apparat, der i den Anledning maa sættes i Gang. Jeg tror, at det er nødvendigt, at Ligningen paa dette Omraade maa foregaa sammen med den almindelige Ligning, som finder Sted her i den første Del af Aaret og skal være sluttet ved Udgangen af Maj Maaned. Jeg anser det derfor for ganske nødvendigt, at hvis disse Regler i § 7 skulle virke her i Kjøbenhavn, saaledes som Meningen dermed er, maa de ændres ret betydeligt. Der er endnu et Punkt i dette Affnit i Lovforslaget, som jeg vil tillade mig at berøre. Det er første Stykke i § 8, hvori der bestemmes, at den Refusion, der skal gives Næringskommunen af Opholdskommunen, ikke maa overstige Halvdelen af det Beløb, Opholdskommunen i det hele har opkrævet i Skat. Det vil jo være bekendt, at Opkræbningen af Statterne hyppig — jeg ved ikke, om det gælder i alle Tilfælde — er forbunden med flere eller færre Udgifter; her i Kjøbenhavn udgør Oppebørselsafgiften 2 pCt. Det forekommer mig derfor, at denne Bestemmelse maa have en supplerende Tilføjelse. Det er jo klart, at disse Oppebørselsudgifter for en Del ere afholdte af Opholdskommunen paa Næringskommunens Begne, og jeg mener derfor, at denne Bestemmelse maa suppleres med en Regel om, at Refusionen ikke maa overstige Halvdelen af Nettoudbyttet af det, der er opkrævet i Skat. Det var disse Punkter, jeg i dette Affnit af Lovforslaget ønskede at omtale; men der er ogsaa enkelte andre Bestemmelser i Forslaget, som jeg ønskede kortelig at berøre og at antyde Forandringer i, og jeg omtaler dem allerede paa dette Stadium, fordi jeg ønsker, at det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed kan blive henledet derpaa. Det første Punkt er den Regel, der gives i Lovforslagets § 1, som handler om Tilflyttere. Der indeholdes der under Lit. d en Bestemmelse om, at den i Loven af 1ste April 1887, § 9 givne Regel skal undergives den Begrænsning, at Skattepligten ikke skal indtræde, forinden det Fjerdingaar, i hvilket den paagældende har modtaget Underretning